

κουφιοκέφαλος

κουφιοκέφαλος, -η, -ο, επίθ. [<κούφιος + κεφάλι], που είναι ανόητος, ελαφρόμυαλος, που δεν έχει φρόνηση και κρίση: «είναι τόσο κουφιοκέφαλος ο άνθρωπος, που πρέπει να του δείξεις ακριβώς τι πρέπει να κάνει». Συνήθως λέγεται με συμπάθεια.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας